

14 ΙΟΥΛΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (451). Ἀκύλα ἀποστόλου (Πρξ. ιη΄ 2). Ἰούστου μάρτυρος, Ἰωσήφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου (†1809).

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι

Θ
ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ
ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο
τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος ^Δ το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
 τη α στρα πη της Θε ο τητος ^Θ ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας ^Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον ^Θ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι ^Δ

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος Ἀδ' Γα ρ

Υπερ δε δο ξα σμενος ει Χρι στε ο ο Θε ε
 ος η η μων ^Δ ο φω στη ρας ε πι γης τς πα
 τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας ^Δ και δι αυ των
 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
 γη σας ^Δ πο λυ ευσπλα γ χνε ε δο ξα α σοι ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ^Δ ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευσας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα

ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου ρει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ραι λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α

Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρια τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυ λατ το με ε νη
Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χα α ας
η μων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ
υ υ υ υ υ σας την πε τραν της πι ι στε ως α
να στας πα ρεσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι
Δόξα.

Των μα θη τω ων σου ο χο ρος συν Μυ ρο φο
ροις γυ ναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω ω νως

κοι νην γαρ ε ορ την συν αυ τοις ε ορ τα α ζο μεν
εις δο ξαν και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ
των φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου
το με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
το κε Παρ θε νε υ μνημεν σε δι α γαρ του εκ σου
σαρκω θε εν τος ο Α δης ηχ μα λω τι σται ο Α
δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω ται
η Ευ α η λευ θε ρωται ο θα να τος τε θα να α
τωται και η μεις ε ζω ο ποι η θημεν δι ο α νυ
μνηντες βο ω μεν ευ λο γη τος Χριστος ο Θε ος η μων
ο ου τω σευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θε λοοντα και συν
ε αυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξονμεταδι
και ωματασϑ

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιρνατε οαζραπτων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετοταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τοντααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστητϑ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξονμεταδι
και ωματασϑ

Λιανρωϊμυροφοροι εδραμον προς το μνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θθ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τη ρ εν η χθ θν
το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος
γα ρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Προ σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α

γιος εὐ Κυ ρι ι ε ^{u q}

Kαι νυ υν και α ει και εις τες αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{u q}

Zω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τιας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'} ^{ϛϛ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Aλλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'} ^{ϛϛ} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δεις)

Τὸ τρίτον

Aλλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'} ^{ϛϛ} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ^{u q}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̄β̄ Κε ρ

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ^υ₉

T ω ω ω ων Α α γγε ε ε λω ων ο δη η

η μος^υ₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε^υ₂₂ ε εν νε ε

κροι οι οι ο ις λο γι σθε ε ε ε ντα^υ₉ τϛ θα να

τϛ ϛ δε ε Σω ω ω τε ρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν

κα θε λο ο ο ο ντα^υ₉ και αι συν ε ε α αυ

τω^υ₂₂ το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα^υ₉

και εξ α δϛ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σα α α ντα^υ₉

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ^υ₉

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα^υ₉ συμ πα θως τοι

ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε^υ₉ ο ο α στρα α α πτων^υ₂₂

εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ροις ι ι δε

τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η

η τε ο Σω τη η η ρο γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ

μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο

φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σθ θ θ θρη νο λο γθ θ θ θ σαι αλλ ε πε

στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε θρη η νθ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να

α α στα σι ιν δε απο ο στο ο λοις ει ει

ει πα α α α τε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μυ ρων ελ θη ς ς σαι προ ος
το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη
χ ς ς ντο Α γγε ε ε λη προς αυ τας φθε γγο
με ε ε ν τι με τα α νε ε κρω ω ω τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τ μνη η η μα α α α
τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ ν ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα και τον τ τ Υι ο ο ον τε και αι το ο
Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η η ν

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

8 σι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ^{u' 9}

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^{u 9}

K αι νυ υ υν και α α ει ²² και εις τ8ς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ^{u' 9}

Z ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κ8 8 8

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ^{u 9} χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ^{u 9} ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ^{u 9} ο εκ

σ8 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος ^{u 9}

A λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α

λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

E ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμπω μου
της καρδι ασπρος σε Σω τηρ σω στον με ση ε πιλαμψει

E λε η σον η μας τους πται ον τας σοι πολ λα
καθ ε κα στην ω ραν ω Χρι στε με και δος προ τε λους

τρο πους του με τα νο ει ει ν σοι

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ειν πε λει το

α γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν Θε ο ος γαρ

ε στιν ο μο ου σι ος Πα τρι και λο γω

Ἀντίφωνον Β΄

E ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν τις

ι κα νο ος σω ος φυ λαχθη ναι εκ του εχ θρου α

μα και αν θρω πο κτο ο ν

T οις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τερ

τον σον δου λον λε ε ον τοσ τρο πον κατ ε μου κι

ν εν ται και γαρ οι εχ θροι οι μ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε

ρα ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν
τη ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε

Ἀντίφωνον Γ

Ο ι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μωσ σα λευ ον ται
προσβολαι αις του Βε λι ι αρ

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει
να τωσαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη
ρα βδω τον κληρον αυτου

Χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στο λοις και τοις α θλοις κα τα
στε ε φον ται Μα ρ τυ ρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

Χ **Ε** ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη

λαων κυ κλω σει σε ε

Στίχος α'. Κύριε ό Θεός μου, επί σοι ήλπισα· σώσον με έκ πάντων τών διωκόντων με και ρύσαι με.

Ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη

λαων κυ κλω σει σε ε

Στίχος β'. Ανάστηθι, Κύριε, έν όργη σου, ύψώθητι έν τοίς πέρασι τών έχθρών σου.

Ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω

γη λαων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ό διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, έλέησον.

Ό ιερεύς· Ότι άγιος εί, ό Θεός ήμῶν, ...

Άμήν.

Σταθερόν Προκείμενον όρθρου.

Ψαλμός ρν' (150).

Ήχος Δι-θι

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. α'. Αίνεíte τόν Θεόν έν τοίς άγίοις αύτοῦ, αίνεíte αύτόν έν στερεώματι τής δυνάμεως αύτοῦ.

Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, ἀκχεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἔθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκχεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγνηγεμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρωμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εντοις λο γοις σ και νι κη σ η εν τω κρι νε σ θαι

σε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθη και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μα

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ι δε γαρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ ε δη λω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

Ε ις πο ο λ λα ε ε τη δε σπο ο τα

χ ε

Ραν τεις με υσσωπω και καθαριση η σο

μαι ^Δ πλυνεις με και υπερχει ο να λευκανθη σομαι ^ε

Ακου τεις μοι αγαλλιασιν και ευφρο

συνην αγαλλιασονται οστε ατεταπεινω με

να ^ε

Απο ψρεψον το προσωπον σαποτων α

μαρτιων μη ^Δ και πασαστας ανομιαση με εξαλει

ψον ^ε

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε

ος ^Δ και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις

μη ^ε

Μη απορριψησ με απο τσ προσωπσ ^Δ και

το Πνευμα σ το αγιον μη αντανελησ απε

μη ^Δ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σ ^Δ και πνευμα τη ηγεμονικωστη ριξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ και α σε

βεις ε πι σε ε πι στρεψι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ την

δι και ο συ νη σθ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σστην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Tο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Tο τε α νοι σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σμο οσ χος και ε λε η σον με ο Θε ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Kαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κη πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα
θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

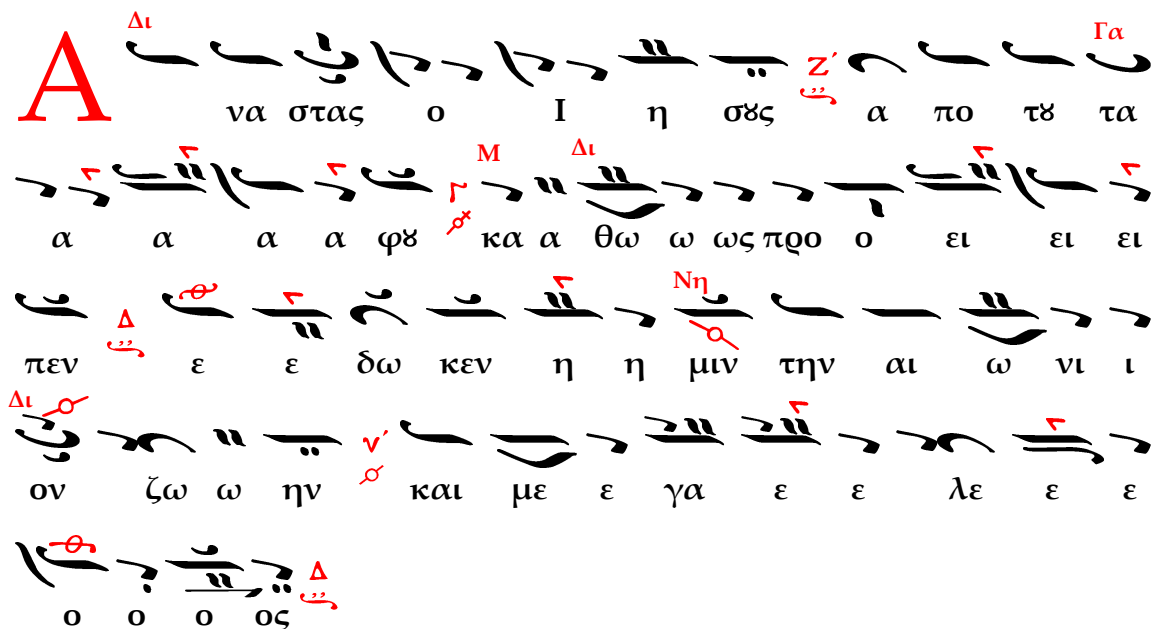
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μδ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἦχος α'. Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῶν Πατέρων.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποῖημα Ἰωάννου μοναχοῦ

(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενὴς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι

τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ δύο Κανόνες τῶν Πατέρων,
ᾧ ὁ πρῶτος ἔχει Ἀκροστιχίδα·
Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιούς καθαιρέτας.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλόθεος.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νῦν ἀνυμνήσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν· δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρός τε καὶ δύναμις.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνωθεν χορὸς προφητικός, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἓνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν· ὄν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς τὸ τριλαμπές θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τῶν Πατέρων εὐσεβῆς ὁμήγουρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτέ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὥρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ θείου, Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξακοσίων ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν

Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν·
Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες, ἔπεσι
Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Δόξα.

Ὁ μὴ κηρύττων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστόν, τὸν
τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα· ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος,
τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε. Πάντες οὖν
αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν
Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε
Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν
ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν
στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἔστερεώθη ἡ
καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ
προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα
θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα
πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς
ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν
ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε
Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τῶν Πατέρων. ᾠχος α'. Ὁ μόνος εἰδῶς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς
ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην ἔνδοξοι κατασύροντας,
καὶ πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν
Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σέργιον καὶ Πύρρον τοὺς δεινοὺς, προστάτας τῆς αἱρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίζαντες, Ἐκκλησίαν ἔνδοξοι, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνάρχου Θεότητος τρανώς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος, ἐν διπλῇ φύσει, Υἱὸν ἓνα Χριστὸν καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγάς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τοῦ κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Ἄλλος. Ἦχος πλ.δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τοῖς Σεβήρου ἀναιδῶς, ἀναβρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, καταισχύνητε αἰεὶ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὥσπερ, λύκοι καὶ κύνες ἀρπάκτορες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ θειασῶται καὶ πιστοί, τὸν παντουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσει διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν· τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην· ὅθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

Δόξα.

Δεῦτε Σεβήρου Εὐτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα τρανώς· τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν θείοις ἐν ἄσμασιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτήρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεί.

Μεσῶδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Ἰῶ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· πρᾶνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν· ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοώσης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα, ἀληθείας λόγῳ

κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἥς πίνων ὁ νῦν Ἰσραήλ, Θεὸν ὄρα φθεγγόμενον· Ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλήν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῆς ἸΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀκύλα. (α' αἰ.)

Στίχ. Ἦπλωσε Παῦλος, ὡς σαγήνην, τοὺς λόγους,
Ἦγρευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.

Ἀκύλαν δεκάτη γε τετάρτη τύμβος ἔκρυφεν.

Οὗ τοὺς ἐπαίνους ἐν ταῖς Πράξεσι Λουκᾶς ὁ θεηγόρος ἀνεγράφητο· τοῦ ἱεροῦ γὰρ Παύλου μαθητῆς ὑπάρχων καὶ ξεναγός, παρ' αὐτοῦ τὰ θεῖα ἐμύθη. Ὅθεν καὶ τὴν πλάνην καταπτύσας τοῦ Βελίαρ, ἱερεὺς καὶ Μάρτυς τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου γεγονώς, τὸν στέφανον παρ' αὐτοῦ εἴληφε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰούστου. (α' αἰ.)

Στίχ. Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμοῦ πῦρ θέλων,
Εἰς πῦρ Ἰούστου θῦμα βάλλεται ξένον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς πόλεως Ῥώμης, ἐν τοῖς Νουμέροις στρατευόμενος, ὑπὸ τριβοῦνον Κλαύδιον, παρ' οὗ, εἰς Χριστὸν πιστεύσας, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαγνέντιον ἀποστέλλεται. Ἐρωτηθεὶς δέ, καὶ τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ ἐμμένειν εἰπὼν, τείνεται σφοδρῶς καὶ νεύροις ὠμοῖς τύπτεται καὶ περικεφαλαίαν πυρακτωθεῖσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται καὶ σφαίραις σιδηραῖς πυρωθείσαις τὰς μασχάλας ὑποτίθεται καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πυρὸς ἀπλοῦται· καὶ τελευταῖον καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέδωκε, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμνημένου αὐτὸν τοῦ πυρός.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ὀνησίμου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ. (†284-305)

Στίχ. Ἐλαφρὸν ἦρα φορτίον σὸν ἡδέως,
Μεθ' οὗ σὸς Ὀνήσιμος ἦκω σοι, Λόγε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. (†832)

Στίχ. Ἀφείς Ἰωσήφ καθέδραν τὴν γηίνην,
Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρχων θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης, καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τοῦ ἐν ἁγίοις ὁμολογητοῦ καὶ ἡγουμένου τῶν Στουδίων. Οὗτος οὖν, διὰ τὸν ἀξιεπάμεινον αὐτοῦ βίον, κοινῇ ψήφῳ τοὺς οἵακας ἐγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίας. Κάκεισε χρόνον μακρὸν διατρίψας, πρὸς τὴν Βασιλίδαν ἀνέζευξε κελεύσει βασιλικῇ· καὶ παραστάς ἅμα τῷ καλῷ αὐταδέλφῳ, καὶ μὴ πτοηθεὶς μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀσεβοῦς, ἀνακρινόμενος ὡς προσκυνητῆς τῶν θείων Εἰκόνων, παραυτίκα ὁ μὲν ὁμολογητῆς Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος. Ὁ δέ γε μακάριος Ἰωσήφ, φυλακαῖς διαφόροις προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτεύσας καὶ πάλιν διὰ τινος τῶν ἀσεβῶν, ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς βασιλέως, ἀναγκασθεὶς καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος,

μείζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑφίσταται πάθη καὶ σκοτεινότεραις καὶ ζοφωδεστέραις φυλακαῖς κατακλείεται. Ἐν αἷς, πολλὰς καὶ ἀνυποίστους βασάνους ὑποστάς, καὶ λιμῶ καὶ δίψει καὶ πάσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπῆρεν, οὐδὲ τὸν ὀπισθεν χρόνον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἄνεσιν εὐρηκώς.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀκύλας καὶ Ἰάριος, λιθοβοληθέντες, τελειοῦνται. (δ' αἰ.)

Στίχ. Τὸν Ἰάριον καὶ τὸν Ἀκύλαν λίθοις
Ἄνδρες πλάνοι κτείνουσιν, οἷς θεοὶ λίθοι.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Πέτρος, ἐπίσκοπος Κνωσσοῦ, τοὺς πόδας ἐκκοπεῖς, τελειοῦται. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ἀπροσκόπτως βαίνοντα τὸν θεῖον Πέτρον,
Ἐζημίωσαν τῶν ποδῶν ἀφαιρέσει.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἡράκλειος, ῥοπάλοις τυπτόμενος, τελειοῦται. (†246)

Στίχ. Τὰς ἐκ ῥοπάλων Ἡράκλειος αἰκίας,
Ὡς Ἡρακλῆς ῥόπαλον αὐχῆσει τάχα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου, τοῦ ἐν Ῥάξῳ ἐν τῇ Ἀγιοφάραγγι ἀσκήσαντος καὶ διδασκάλου τῆς νοεραῆς προσευχῆς χρηματίσαντος, ἔτι δὲ καὶ σύναξις πάντων τῶν ἐκεῖσε διαλαμφάντων πατέρων. (ι' αἰ.)

Στίχ. Ὡς ὁ Ἡλίας ἐν φάραγγι προσεκαρτέριτε,
Οὐ κόρακα, ἀλλὰ Περιστερὰν τὴν θεῖαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐν Μάρβ τοῦ Τουρκμενιστὰν μαρτυρήσαντος διὰ χειρῶν μιαρῶν τῶν Ἀγαρηνῶν. (ια' αἰ.)

Στίχ. Φωτὸς ὢν τέκνον Χριστοῦ ὁ Ἰωάννης,
Ἐλέγχει σκότος Ἄγαρ καὶ στεφανοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, κτίτορος καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μαχρίστι Βολογκντᾶ ἐν Ῥωσσίᾳ. (†1406)

Στίχ. Στέφανος ὁ Στέφανος τῶν μοναζόντων,
Ἐν Ῥωσσίᾳ πέφυκε καὶ Χριστοῦ οἶκος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τῆς Ἁγίας Γλυκερίας τοῦ Νόβγκοροντ. (1572)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων Ἐμμανουήλ, τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἀνεζίνας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Γεωργίου καὶ Μαρίας τῶν ἐκ Μελισσουργείου μὲν Καλυδωνίας τῆς ἐπαρχίας Κισσάμου τῆς Κρήτης καταγομένων, ἐν δὲ τῷ ὑψώματι τοῦ φρουρίου Πεχλιβὰν Ταμπιασι ξίφει τελειωθέντων. (†1681)

Στίχ. Ἐμμανουήλ ἔσπευσεν εἰς μαρτυρίαν,
Μετὰ γυναικὸς αὐτοῦ, τμηθέντες ξίφει.
Σὺν αὐτοῖς δ' ἀθλοῦνται πιστὰ ὁμοῦ τέκνα,
Θεοῦ γὰρ αὐτοὺς ὑπέθαλπεν ἀγάπη.
Ἦ Τριάδος σεπτῆς ἀπείρου εὐνοίης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου. (†1809)

Στίχ. Νίκην, ὦ Νικόδημε, τῷ πιστῷ δήμῳ
Δίδωσιν ὁ λόγος σου Πνεύματι θείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Τετάρτης Συνόδου, κατὰ τὸ ἔτος υνα΄ (451) συνελθόντων.

Στίχ. Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,
Ἄκτισιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἀ΄

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι
λι δι μη τρι και ο φθη σομαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θεο μενος ταυτηστα θαυ μα τα

ὠδὴ γ΄

T ους σου ους υ μνο λο γας Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ΄

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της

εκ της Παρ θε εν υ σαρκω σε ως ος τς υ ψι
στς ο ο προ φητης Αβ βα κςμ κα τα νο ων ε
κραυγα α ξε δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξη σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
τοι οις υ μνς σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λεν τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνευ μα μ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **O** τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λησ αυ τ ε ι δε γαρ α πο τ ε νυ ν μα

κα ρι ε σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **O** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ και

το ελεος αυτες εις γενεαν και γενεαν
αντοις φοβου μενοι αυτον

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

4 **Ε**ποιησε κρατος εν βραχιονι αυτης
διεσκορπισεν υπερηφανους διανοιακαρδια αυτων

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

5 **Κ**αθειλε δυναστας αποθρονων και υψωσε ταπεινους
πεινωντας ενεπλησεν αγα

θω ων και πλτ εν τας ε ξα πε στει λε κε
ν8 ς5

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
μνη σθη ναι ε λε ς5 κα θως ε λα λη σε προς
τ8ς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'
A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χα μενος ^{Πα} πα νη γυ ρι ζε τω ω δε ^{B8} α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα ^M τα ι ε ρα
 θαυ μα σι α ^{Δι} της Θε ο μη η το ο ρος ^{Δι} και
 βο α α α α τω ^{B8} χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε ^Β
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε ^Β

^ΕΗχος ^{Δι} Βου ^Μ

A ^{B8} α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε
 ευ μα α τι ι λα αμ πα α δα χα με ε νο ο ος
^{Πα} πα νη γυ υ ρι ζε ε ε τω ω ω δε ^Π α
^{B8} υ λων νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι
^M ρα σα α ^Β την ι ε ρα αν πα α νη η γυ υ
^{Δι} ριν ^{Δι} της Θε ο ο ο μη η η η η το ο ο ο
^{B8} ρο ο ος και αι βο α α α α α τω ^{Δι} χαι αι
 ροις πα αμ μα κα ρι ι στε ε ^Β Θε ο το ο κε
 α γνη η η η α ει πα ρθε ε ε νε ε ε ε ε ^Β

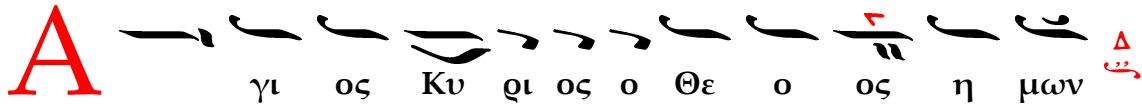
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

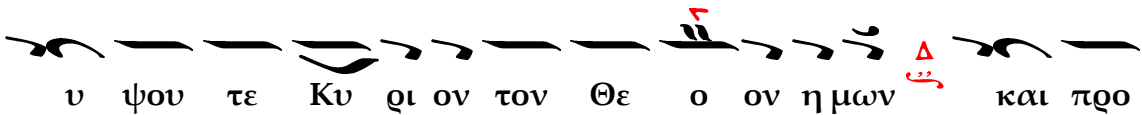
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

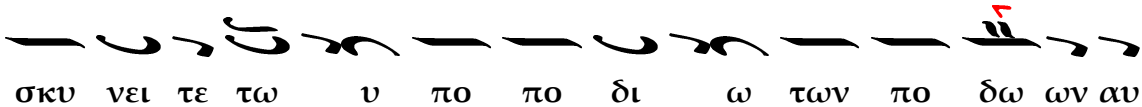
ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

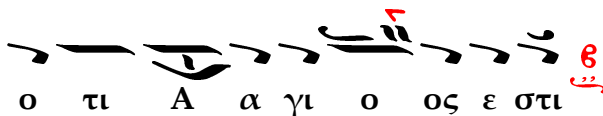
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

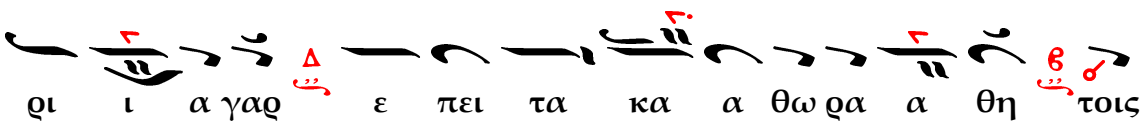

ο τι Α α γι ο ος ε στι

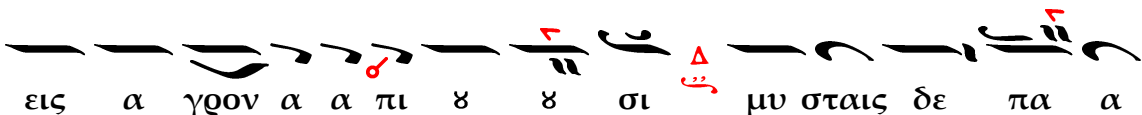

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Γ'.

Ἦχος Βου-Θ

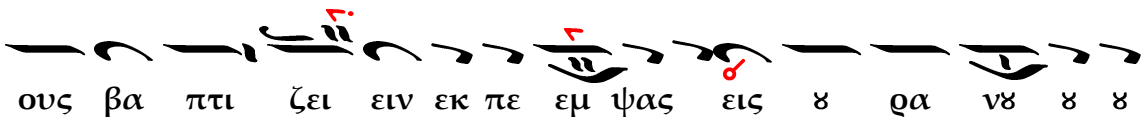
O τι Χρι στο ος ε γη η γερ ται μη τις

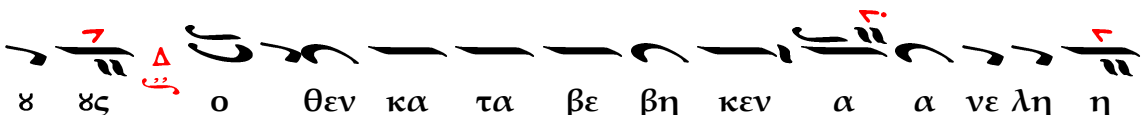

δι α α πι στει ει τω ε φα νη τη η Μα

ρι ι α γαρ ε πει τα κα α θω ρα α θη τοις

εις α γρον α α πι ς ς σι μυ σταις δε πα α

λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε εν δε κα

ους βα πτι ζει ει ν εκ πε εμ ψας εις ς ρα νς ς ς

ς ς ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η

φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυγμα πλη θε
σι τω ων σημει ει ων

Ἔτερον τῶν Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ρων θει ει ων ση η με ρον την μνη μην
ε ε ορ τα α ζοντες ταις πα ρα κλη σε ε σι τῃ
σ σ των δε ο με θα πα αν οι κτι ιο μον πα σης
βλα βη ης αι ρε ε σε ων ρυ σαι λα ο ον σσ Κυ υ
ρι ε και παν τας κα τα ξι ι ωσον Πα τε ρα
Λο γο ον δο ξα α ζειν και το πα να γι ι ον
Πνε ευ μα

Θεοτοχίον, ὄμοιον.

Ε ν δυ ο ται αις θε λη η σε σι και φυ σε
σι ι Πα να α μω με μι α δε τη υ υ πο
στα α α σει τικ τεις θε ον α α πορρη η τως τον
δι η μας πτω χε ευ σαν τα με χρι Σταυ ρῳ σ θε
λη η μα τι και η μιν χα ρι σα α με νον τον

της Θεο τη ητος πλκ ς τον τη εκ νε κρων Α
α ναστα α σει

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος
τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὐτῇ
ἔσται πασι τοῖς οἰοῖς α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει
Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξηστοιςλα
οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α
σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Στίχ. β'. Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αινείτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α δι α τι γαρ ο λι θοςουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γοντε ες συν η

η μιν δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αινείτε αὐτὸν

κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης α αυ του

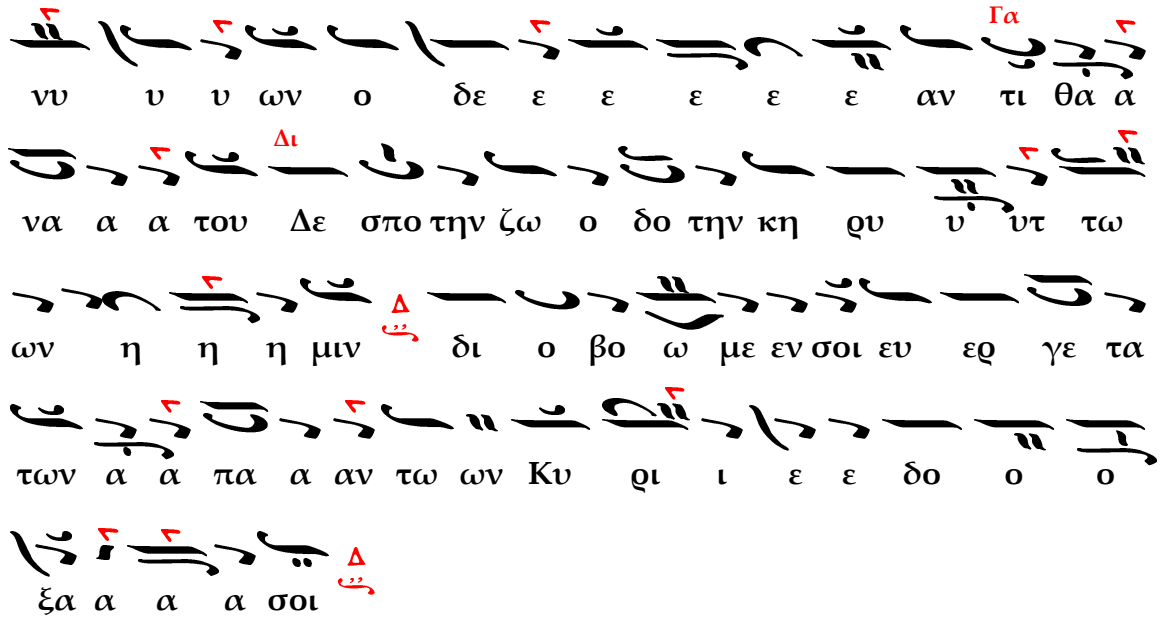
Χ αι ρε τε λα οι και α γα λ λι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η
 η μα α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α
 το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων
 ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω
 σε τα συ υμπα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας
 χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α
 α α σθε

Στίχ. δ'. Αινεΐτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεΐτε αὐτὸν
 εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη
 ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε
 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον
 λι ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη
 ση α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι
 σεν ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ
 υ υ πης ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η

Τῶν Πατέρων προσόμοια γ' εἰς δ'.

ᾠχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅλην συγκροτήσαντες, ...

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τῷ βραχεῖ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὅσιους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος,

ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ^{Νη} ων α γι ων Πα τε ρων ο χο ο ρος εκ
 των της οι κου με ε ε ε νη ης πε ρα α α α
 τώ ω ων συν δρα α μων Πα τρο ο ο ος και
 Υι υι ου και Πνευμα το ος Α α α γι ι ι ου
 μι αν ου σι ι ι ι ι αν ε δο ο γ μα α τι
 σε και αι αι φυ υ υ υ σιν και το μυ στη η
 ρι ι ον της θε ο ο ο λο ο γι ι ι ι ας
 τρα νως πα α ρε δώ ω κε τη η Εκ κλη η η
 σι ι ι ι α ουσ ευ φη μουντες ε εν πι ι ι
 στει ει μα κα ρι ι ι ι σω ω ω με ε εν
 λε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο οντες

Δι Γα
 ω θει ει ει ει ει α πα α α α α ρε ε
 ε ε ε ε εμ βο ο ο πα ρεμ βο ο λη η ηη
 Νη
 η η η θε η γο ροι ο ο πλι ι ται πα
 ρα α τα α ξε ως Κυ υ υ ρι ι ι ι ου
 Δι
 α στε ε ε ρες πο ο λυ υ υ υ υ υ υ φω ω
 Νη
 λιε ε πο λυ υ φω ω ω τοι τδ νο η τδ δ
 δ δ στε ε ε ρε ε ε ω ω ω ω ω ω μα
 Μ Πα
 α α α α α α α τος της μυ υ στι κη η ης
 Νη
 Σι ι ι ι ι ι ι ω ω ζω ω ω ω ω ων οι
 α κα α θαι αι αι ρε τοι οι οι πυ υ υ υ ρο γοι
 Δι
 τα μυ ρι ι η ι ι ι πνο ο ο α α Α α
 Νη
 α α α αν θη του πα α ρα α δει ει ει ει
 Δι Μ Νη
 ει ει σου τα πα γχρ υ σα στο μα α τα τδ Λο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γδ Εκ κλη σι ας
 το ο ο καυ χη η μα οι κδ με νη ης α α
 Δι
 γλα α α α α α α α ι σμα εκ τε νως

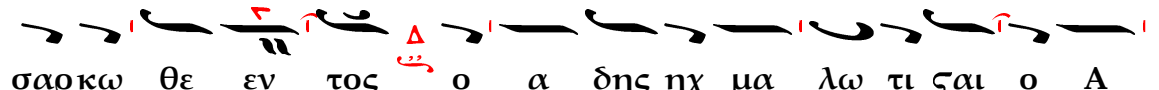
 πρε σβε ε ευ σα α α α τε ^{Νη} υ πε ερ των ψυ

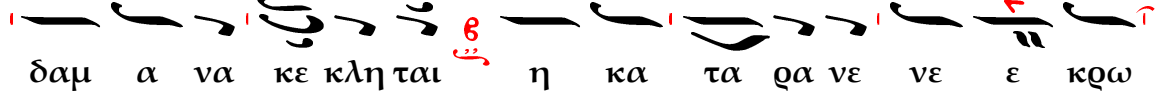

 χω ω ω ων η η η η μων ^ν
 Καὶ νῦν...

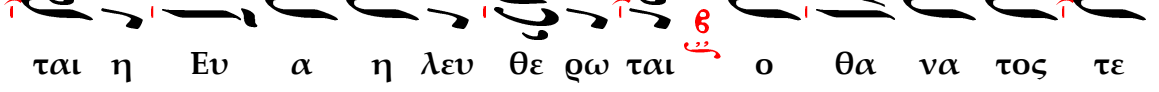
Ἦχος Δι-θ

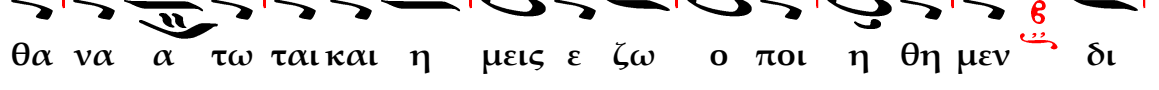

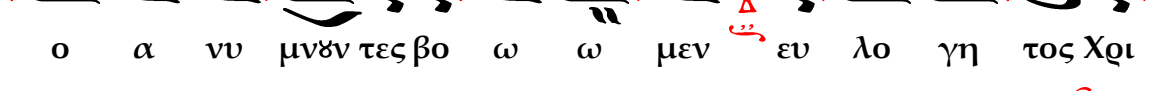
 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

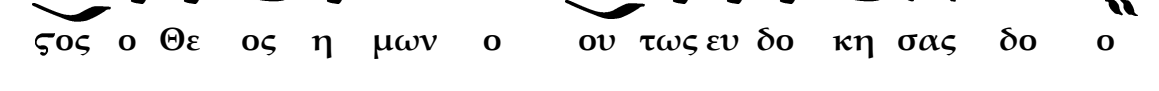
 το κε Παρ θε ε ε νε ^θ δι α γαρ τ ε εκ σ θ

 σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται ^θ η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^θ ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^θ δι

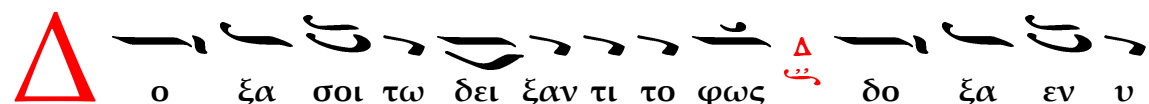
 ο α νυ μνηντες βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι

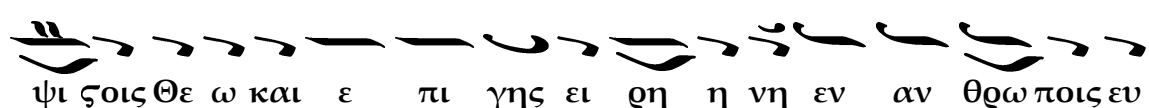
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι ^Δ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^Δ δο ξα εν υ

 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ

δο κι ι α

Υ μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε

δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με

γα α λην σε δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πω ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νης Ι

η σε Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τε Θε ου ο Υι

ος τε Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τε κο

ο ο σμη ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τε κο ο σμη

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σης Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μσ ο τι η μαρ το ον
σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τ
ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο Θεος ο
μυ

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι
ι σου ο ψοομεθα φως

Παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκ
σι ι σε Αγιος ο Θεος Αγιος ισχυ
ρος Αγιος αθανατος ελεησον η
μας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τας αιωνων αι
ωνων αμην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Αααα γιοος ο Θεεος Αααα
αγιοος ισχυρος Αγιοος αθαα
αα ναααατος ελεεηηησοοοον

η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ

χη γω της ζω η ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον το νικος ε δωκεν η μιν

και το με γα ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε γλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} μ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ} ε γλ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρλ

Ἄθανασιού Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε γλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ ρλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρλ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τὰς αἰ ὡ ναστῶν αἰ ὡ

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος τῆ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων καὶ κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει

παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ὧν της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι

καὶ τω Ἁ γι ὡ Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Είπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θεσπροστον θα νατον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι το τρίτον δο ο ο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

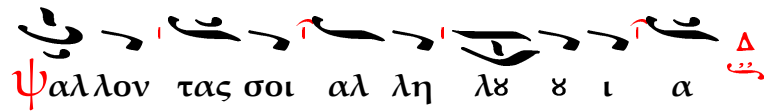
Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

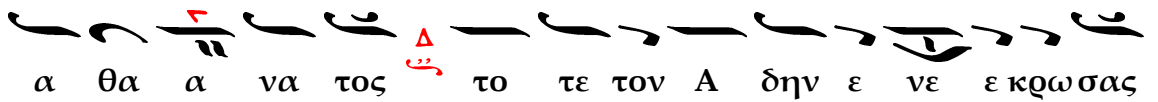
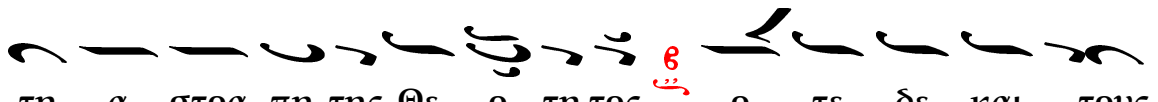
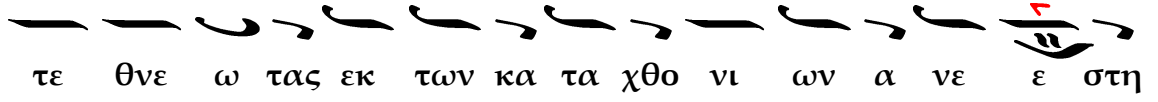

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

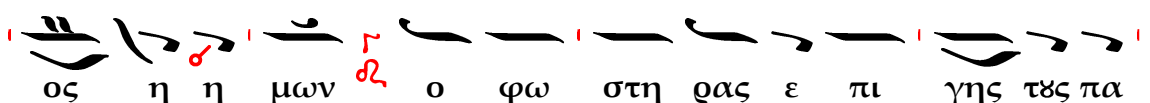

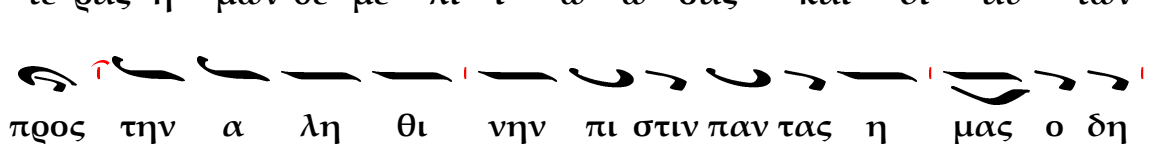
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι - Θ

Ο τε κα τη ηλ θες προσ τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Τῶν Πατέρων.

Ἦχος Γα ρ

Υ περ δε δο ξα σμενος ει Χρι στε ο ο Θε ε
ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τας πα
τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη

γη σας πολυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♩ Πα ϕ

Τας του πλα νᾶ πα γιδας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε α πλα νως ε πο ρευ θης δι α βι ι ὀ πα τη ρ η
μων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων α γρυ πνι αις και νη στει ει αις
ι ε ρῶ ρ γων ο σι ω σ τω Κυ ρι ω σ ο ο ν πε ρ κα θι
κε τευ ων εκ τε νως Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
ος

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Θει ω Πνε ευ μα τι συ γ κρο τη θεν τες δη μοσ
ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος Α θλο φο ο ροι Χρι

Νη
 στὸ ὄ τ ε σ σ α α ρ α κ ο ν τ α π ρ ῖ δι α π υ ρ ο ς γ α ρ κ α ι υ
 Γα
 υ δ α τ ο ς ε ν δ ο ξ ο ι υ ρ ῖ δ ο κ ι μ α σ θ ε ν τ ε ς λ α μ π ρ ω ω ς ε
 Πα
 Γα
 δ ο ο ξ α σ θ η η τ ε π ρ ῖ α λ λ α ι τ η σ α σ θ ε Τ ρ ι α δ α τ η ν υ π ε ρ
 ου σ ι ο ν υ ρ ῖ δ ω ρ η σ α σ θ α ι η μ ι ν τ ο μ ε γ α ε ε
 λε ο ς ρ ρ

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος πλβ Γα ρ

Γα
Α γ ι ο ι Α ν α ρ γ υ ρ ο ι κ α ι α ι θ α υ μ α τ ο υ ρ
 Νη
 ρ ρ
 γ ο ι ε π ι σ κ ε ε ψ α σ θ ε τ α ς α σ θ ε ν ε ι α ς η
 Γα
 Δ ρ
 μ ω ν δ ω ρ ε α ν ε λ α β ε τ ε Δ ρ δ ω ρ ε α α ν δ ο ο
 ρ ρ
 τ ε η μ ι ν ρ ρ

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Π ρ ο σ τ α σ ι α τ ω ν Χ ρ ι σ τ ι α ν ω ν α κ α τ α ι α
 Δ ρ
 σ χ υ ν τ ε Δ ρ με σ ι τ ε ι α π ρ ο ς τ ο ν Π ο ι η τ η ν α μ ε τ α
 ε ρ ρ
 α θ ε τ ε ε ρ ρ μ η π α ρ ι δ η ς α μ α ρ τ ω λ ω ν δ ε η σ ε ω ν

φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΎΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

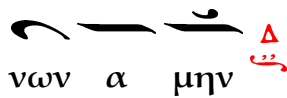
Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

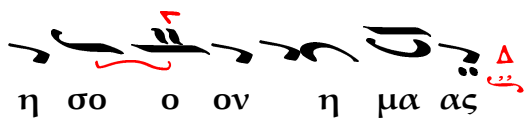
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και αι και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λια α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Ϟ

Nε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ

υ ϖ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μις

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

Ε ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η
 η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον
 η η η μα α α α α α α α α ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα ζήτει ἀντιστοιχῶς τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος καὶ τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

(Τῶν Πατέρων, ζήτει μετὰ τὴν ΙΑ' Ὀκτωβρίου).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Ε υ φρανθη η τε ε πι Κυ ρι ι ον και α γαλ
 λι α σθε δι ι και οι και καυ χα σθε παντες οι ευ
 θεις τη καρ δι α
Μα κα ρι οι ων α φε θη σαν αι α νο μι
 αι και ων ε πε κα λυ φθη σαν αι α μα ρ τι αι
Ε υ φρανθη η τε ε πι Κυ ρι ι ον και α γαλ

λι α σθε δι ι και οι και καυ χα σθε παντες οι ευ

θεις τη καρ δια

Μα κα ρι ος α νηρ ος ου μη λο γι ση ται

Κυ ρι ος α μαρ τι αν ου δε ε σιν εν τω στο

μα τι αν τσ δο ο λος

Ε υ φρανθη η τε ε πι Κυ ρι ι ον και α γαλ

λι α σθε δι ι και οι και καυ χα σθε παντες οι ευ

θεις

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Τίτ. γ' 8-15)

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὡν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηναῖον τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμ. μγ').

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν
 ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν
 εν η

με ε ε ραις α α αρ χαι αι αι αι αις

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθῶμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ
 ὀνόματί σου
 ε ξο μο λο γη σο με θα εις το ον

αι αι αι ω ω ω να

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι α α α α α

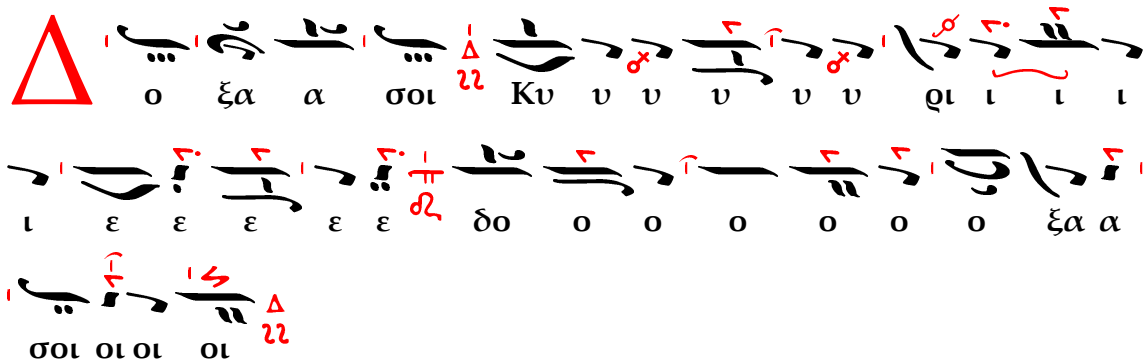
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Ζήτει τῇ ΙΗ' Ἰανουαρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ε' 14-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἤλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἄν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

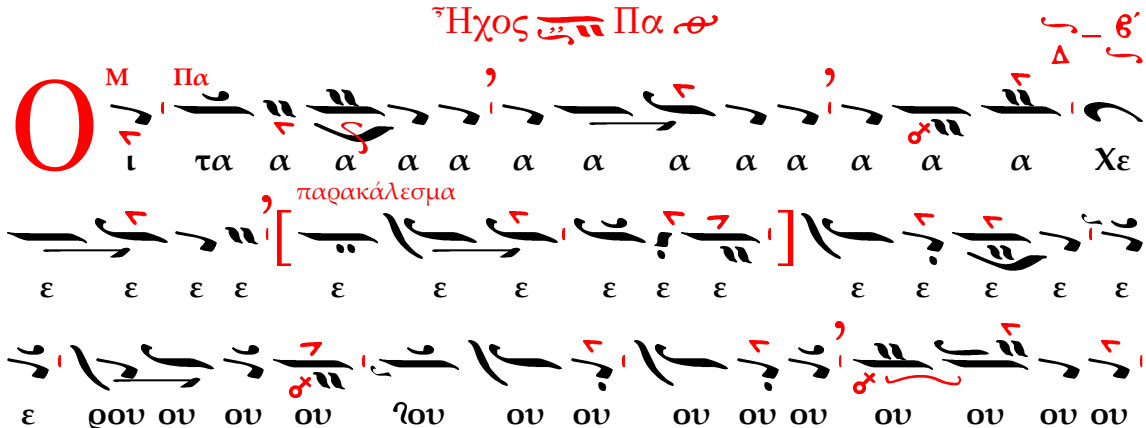
Ἦχος ἰ' Δι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα.

Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ
 υ υ σι ι ι ι ι μ υ υ υ υ υ σι ι
 κω ως Δ ει ει ει ει κο ο υι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ει ει κο ο
 υι ι ι ι ζο ο ει κο υι ζον τε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω
 Τρι α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α τρι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α δι τον τρι σα α α α γι ον
 υ υ υ μνο ον προ ο σα α α δον τε ες
 πα α α α α α α α α α α α α σαν την βι
 ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω τι

^{Πα}
 κη η η η η η η η ην α πο θω ω ω με
 ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι με ε ρι ι μνα αν

Ω ς το ον Βα σι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε χε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε
 ιε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

^{Πα}
 α των ο ολων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι
 αι αι αι αις α ο ρα α α α α α τως δο
 ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α α α α
 ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ι α α α α α α
 α α α α α α α α

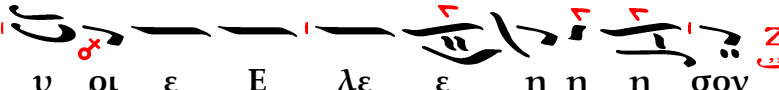
Έκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
 σημάνσεως τῶν ρυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων
 σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

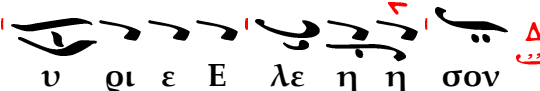
ΑΘΗΝΑΙ 2003

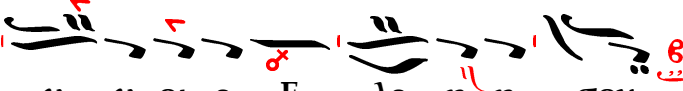
Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

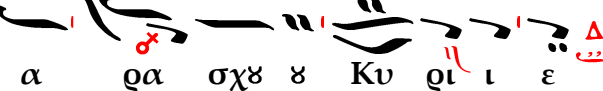
Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

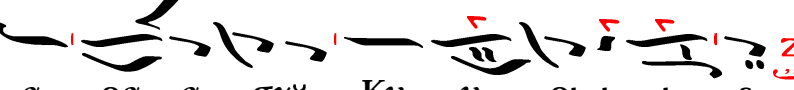
Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

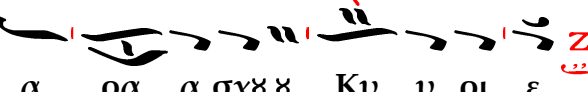
Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

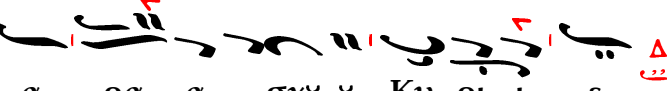
Δι-θ

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε

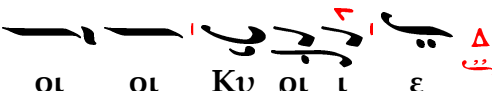
Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε

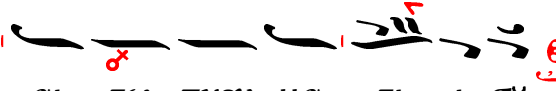
Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

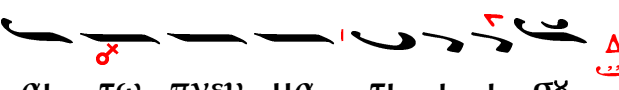
Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρ α Υι ον και Α γι ον Πνε ευ
μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι
σον

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξήγησις Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Α γα πη σω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε η
η η Ι σχυ υ υς μθ Κυ υ ρι ι ι ι ι
ος στε ρε ε ω μα α α μθ και κα τα
φυ γη μθ ς και αι ρυ υ στη ης μθ ς ς ς
ς ς ς ς ς ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον *και ἄλλως :* **Δι**

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σθ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν

σοι ευ χα ρι στς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σθ ο Θε ος η μων ** και ἄλλως :* ο Θε ο ος

η η η μων

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Αυγ. ,αθξζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

A ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω
ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε
ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο
ον και πα να μω ω μη η η το ο ο ον και
αι αι μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η
μω ω ω ω ν τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε
ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι
ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ
κρι ι τως των Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη
η η ν α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον
Λο γο ον τε ε ε κ ς ς ς ς σαν την ον τω ω ως
Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
με ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι

A ξι ον ε ε στιν ως α α λη η η

θω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο ο το ο
 ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και αι
 πα να μω ω μη η το ο ο ον και μη η τε ε
 ε ρα τϛ Θε ς ς η η μω ω ω ων την τι
 μι ω ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ρϛ ς βι ι
 ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι τως των Σε ε ρα α φι ι ι ιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κϛ ς ς ς ς σαν την ο ον τως
 Θε ε ε ο το ο ο κον σε με ε γα α α λυ
 υ νο ο ο με ε εν

Ἔτονίσθη καὶ Δεχ. βή, ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-Θ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ι ζει ει ει ει ν σε τη η ην Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α ρι ι στον

και αι πα να α μω ω μη η η τον και μη τε
 ε ε ρα α α τθ Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η
 μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ω ω
 Χε ρθ ϝ βι μι και αι ε εν δο ο ξο ο
 τε ε ε ε ραν α συ γ κρι ι ι τω ω ως
 τω ω ω ω Σε ε ε ε ε ρα φιμ την α δι ι ι
 ι α α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο
 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κθ ϝ ϝ σαν την
 ο ο ον τω ω ω ω ως Θε ε ο ο το ο ο
 ο ο κον Θε ο το ο ο ο κον
 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε
 ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἰδ' Σεπτ. βθ', ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. βιθ', Ἰ.Α.

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα-θ

A Πα
 ι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϵ νυν και ε ως τϵ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυν και ε ως
 τϵ αι ω ω νο ο ο ς